

Kommen fortjent og staaer vist i et rigtigt Forhold til, hvorledes vi ere vantede til at leve her i Landet, men i alt Fald troer jeg, at man ikke kan tillægge den Omstændighed den særdeles Bægt, at den kan blive et Argument for endnu yderligere at forhøje Lønningen, naar der ikke ligefrem er paavist en Nødvendighed derved. At gjøre et Regnestykke for andre Folk, hvorledes de skulle komme ud af det med, hvad de have, kan jeg ikke paatage mig. Det Regnestykke opgjøres praktisk hver Dag, og naar det ærede Medlem vil gaae ud og undersøge paa Stedet, hvorledes man kan leve af 20 p. om Dagen, vil han see Regnestykket praktisk udført. Det er meget bedre, end om jeg her beviste ham, hvorledes det lader sig gjøre. Jeg maa bemærke, at det er en urigtig Tendents, naar man saaledes søger at bevise Folk, at de ikke bør kunne komme ud af det med hvad de have, naar de dog i Virkeligheden komme ud af det dermed. Det er paa den Maade, at man kan gjøre alle Mennesker ullykkelige og utilfredse med deres Stilling. Der er ingen Klasse i Samfundet, ingen Mand, der er stillet saaledes, at han jo kan ønske at faae det noget bedre, men naar man nu her beviser en saadan Mand, at han har for lidt, saa vil han fra den Dag være utilfreds, medens han maaskee tidligere har været tilfreds. Det er en høist urigtig Tendents, og naar den finder sit Udtryk i lovgivende Forsamlinger og Regjeringen, som er den naturlige Talsmand for de Paagjældende kommer til at staae overfor de Undergivne og overfor Landet som den, der er ligegyldig for deres Velfærd, saa stiller man Regjeringen i en overordentlig fælt Stilling. Det er overhovedet ikke saa overmaade let eller behageligt at deeltage i en Regjering, men naar det, som skulde være det Lønnende derved, nemlig at det erkjendes, at man sørger for sine Undergivne, og at deres Vel ligger En paafinde, naar ogsaa det tages bort, saa veed jeg ikke, hvad der bliver tilbage uden Byrde og Ansvar. Er der Noget, der kan friste til at deeltage i en Regjering, saa er det Muligheden af at kunne hjælpe Folk til deres Ret og forbedre deres Kaar, som trænge dertil, eller idetmindste bidrage dertil efter Evne, men denne Tilfredsstillelse berøves Regjeringen, naar man saaledes

tvinger den til at afvise Forbedringer i Lønninger, som det her har været Tilfældet.

Det ærede Medlem for 3die Kreds (S. Andersen) har spurgt mig, om jeg vilde tage dette Forslag tilbage, og dertil svarer jeg Nei. Jeg har ingensinde taget noget Forslag tilbage; det har jeg ikke haft nogen Anledning til. Naar det ærede Medlem ikke vil stemme for dette Forslag, fordi det andet Forslag, jeg har bebudet, ikke foreligger, saa er det Noget, jeg aldeles maa overlade til ham. Naar jeg bebuder et Forslag, som skal komme frem under visse Omstændigheder, saa indbringer jeg det, naar disse Forudsætninger ere tilstede. Jeg har forklaret, hvorfor jeg ikke har haft Leilighed til at indbringe dette Forslag nu. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Hasle) spurgte, om der ikke kunde gjøres noget Mere for Oversergenterne. Jeg skal bemærke, at Regjeringens oprindelige Forslag gik ud paa, at Oversergenterne skulde Alle have 420 Rd. Derimod blev det gjort gjældende i det andet Thing — thi der har været Strømninger i den ene og den anden Retning, men dengang gik Strømningen i oeconomisk Retning —, at der vilde finde en saa stor Forfremmelse Sted blandt Underofficererne, at det ligefrem vilde være at give dem for Mæget, at lade alle dem, der bleve Oversergenter, rykke op paa den høiere Gage. Denne Omstændighed blev gjort gjældende med megen Kraft, og den blev beviist statistisk, og da Regjeringen ikke godt kan paatage sig det Ansvar at gaae imod en saadan oeconomisk Strømning, naar der foreligger gode Grunde derved, troede jeg ikke dengang at burde modsætte mig, at Oversergenterne deeltages som de andre Underofficersgrader i 2 Lønningsklasser. Det er Oprindelsen til de to Lønningsafsnit, her foreligge, og jeg maa tilstaae, at, naar man ikke vil lukke Diet for de factiske Forhold, naar man vil tage i Betragtning, at der virkelig forestaaer meget bethdelige Forfremmelser i den hele Underofficersklasse, saa er denne Ordning ikke ubillig. Jeg indrømmer gjerne, at Forhøielsen for Underofficerer i det Hele taget ikke er bethdelig, ikke er saa stor, som jeg kunde ønske, men der vil dog være en Forhøielse for alle Individier, og for Enkelte vil den endogsaa være meget bethdelig, og hvad man her især